

ПЪРСИ БИШ ШЕЛИ НА НОЩТА

Превод от английски: Илия Люцканов, 1959

chitanka.info

Ела, обгърни тез небесни простори,
дух на нощта!
Излез, напусни пещерата зловеща,
где скучният ден те беше затворил.
В нея ти сънища странни посреща:
със тях и желана, и страшна си ти.
Ела, долети!

Обвий си снагата във мантия сива,
обляна в звезди.
Деня ослепи със своите коси;
срази го с целувка, която опива ...
Над земя и вода се за миг понеси
и на всички, навсякъде с жезъла свой
дарявай покой.

Щом заран разбуден аз зърна зората,
за тебе копнея!
Когато лъчите росата стопят
и пладне щом легне върху дървесата,
когато безсилен заспива денят
като гостенин, който при чужди се грее —
за тебе копнея!

Сестра ти — Смъртта, се надвеси над мен
„Зовеш ли ме вече?“
Сънят, твойто мило дете, долетя;
замоли ме плахо със взор замъглен:
„Пусни ме при тебе да се приютя!
Не ме ли желаеш?“ Отвърнах с тъга:
Не бива сега.
Ще дойде Смъртта, но — след твоя чар
Тъй малко остана!

Ще дойде Сънят, но ти ще си вече умряла

*Не искам от тях аз скъпия дар,
единствена ти би ми го дала,
о Нощ! Приблѝжи се с луди крила!
Ела! Ела!*

1821

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.